

Ed.

297. Frumvarp til laga

um verðlag á vörum.

(Eftir 3. umr. í Nd.).

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að ákveða, að annaðhvort útsöluverð eða verzlunar-
álagning í heildsölu og smásölu á tilteknum vörutegundum, eða hvorttveggja, megi
ekki vera hærra en verðlagsnefnd ákveður. Heimild þessi nær þó ekki til þeirra vöru-
tegunda, sem verðlagðar eru samkvæmt sérstökum lögum.

2. gr.

Verðlagsnefnd skal skipuð 5 mönnum: 1 tilnefndum af Alþýðusambandi Ís-
lands, 1 af Landssambandi iðnaðarmanna, 1 af Sambandi isl. samvinnufélaga, 1 af
Verzlunarráði Íslands og 1 skipuðum af ríkisstjórninni án tilnefningar, og
sé hann formaður nefndarinnar. Ef einhver þeirra aðilja, sem ætlað er að tilnefna
mann í nefndina, notar ekki rétt sinn til þess, skipar ráðherra mann í nefndina í
hans stað.

3. gr.

Hlutverk verðlagsnefndar er að ákveða hámarksverð eða hámarksálagningu,
eftir því hvort hentara þykir, í heildsölu og smásölu á þeim vörum samkv. 1. gr.,
sem ríkisstjórnin hefir á hverjum tíma ákveðið, að störf nefndarinnar skuli
taka til. — Skal ríkisstjórnin, þegar lög þessi koma til framkvæmda, gefa út aug-
lýsingu um þær vörutegundir, eða vöruflokka, sem hún ætlast til, að verðlagsákvæði
verði sett um, og á sama hátt auglýsa, ef nýjum vörutegundum verður bætt við
síðar. Ef um hámarksálagningu er að ræða, skal hún takmörkuð við ákveðinn
hundraðshluta af kostnaðarverði vörunnar, kominnar á sölustað. Heimilt skal
nefndinni, ef henni þykir ástæða til, að skipta landinu í verðlagssvæði.

4. gr.

Nefndin hefir vald til þess að heimta innan tiltekins tíma upplýsingar bæði
frá opinberum stofnunum, embættis- og sýslunarmönnum, svo og einstökum mönn-
um og fyrirtækjum um innkaupsverð, útsöluverð og framleiðslukostnað og dreifing-
arkostnað á vörum, svo og hverjar þær upplýsingar, er hún telur nauðsynlegar til
þess að byggja ákvarðanir sínar á.

5. gr.

Allar ákvarðanir sínar um hámarksverð eða hámarksálagningu skal verð-
lagsnefndin þegar í stað tilkynna ráðherra, er tilkynnir þær lögreglustjórum, sem
síðan annast um, að þær verði birtar almenningi. Skulu ákvarðanir nefndarinnar
koma í gildi jafnskjótt og þær eru birtar á hverjum stað og gilda þar til öðruvísi
verður ákveðið.

6. gr.

Nánari fyriræli um framkvæmd laga þessara og eftirlit með þeim setur ríkisstjórnin með reglugerð. Kostnaður við framkvæmd laganna, þar á meðal þóknun til verðlagsnefndar fyrir störf hennar, sem ráðherra ákveður, greiðist úr ríkissjóði.

7. gr.

Meðlimum verðlagsnefndar og starfsmönnum hennar er bannað, að viðlagðri ábyrgð eftir ákvæðum almennra hegningarlaga um embættis- og sýslunarmenn, að skýra óviðkomandi mönnum frá þeim atriðum, sem þeir verða áskynja um eftir skýrslum þeim, sem um getur í 4. gr., að því leyti sem þær varða einstaka menn og einstök fyrirtæki.

8. gr.

Sá, sem vanrækir skyldur þær, sem um ræðir í 4. gr., skal sæta 10 til 100 kr. dagsektum unz skyldunni er fullnægt.

Sá, sem gefur ranga skýrslu til verðlagsnefndar, skal sæta refsingu samkvæmt 156. gr. almennra hegningarlaga frá 1869.

Brot gegn öðrum ákvæðum laga þessara, reglugerða, sem settar kunna að verða samkvæmt þeim, svo og brot gegn verðlagsákvæðum, sem sett verða samkvæmt lögum, varða allt að 10000 króna sektum. Ennfremur er upptækur sá ágóði, sem fæst við brot á lögum þessum, eða verðlagsákvæðum, sem sett hafa verið samkvæmt þeim.

9. gr.

Mál út af brotum á ákvæðum 7. gr. og 2. mgr. 8. gr. laga þessara skulu sæta meðferð sakamála. Með mál, sem ris út af öðrum brotum gegn lögum þessum, reglugerðum eða verðlagsákvæðum, settum samkvæmt þeim, skal fara að hætti almennra lögreglumála.

10. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi númerin lög nr. 10 frá 1915 og lög nr. 7 frá 1917, svo og önnur lagaákvæði, sem fara í bága við lög þessi.

11. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.